

รธน. มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง กำหนดว่าในกรณีที่ศาลจะใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมายบังคับแก่คดีใด ถ้าศาลเห็นเองหรือคู่ความโต้แย้งว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นต้องด้วยบทบัญญัติมาตรา ๖ และยังไม่มีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ ให้ศาลส่งความเห็นให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย สำหรับคำสั่งนายกรัฐมนตรีและคำสั่งผู้ว่าราชการจังหวัดที่ศาลจังหวัดพระนครศรีอยุธยาส่งให้ศาลรัฐธรรมนูญเพื่อวินิจฉัยนั้น เป็นคำสั่งของฝ่ายบริหารซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๙ มิได้ออกโดยองค์กรที่ใช้อำนาจนิติบัญญัติ จึงไม่เป็นบทบัญญัติแห่งกฎหมายตามความหมายของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง ไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่พิจารณาวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ ให้ยกคำร้อง

ย่อโดย นายสรวิทย์ เลี่ยมสุวรรณ
นักวิชาการคดีรัฐธรรมนูญชำนาญการ

นางสาวพรพินี ปลูกเจริญ
ผู้อำนวยการกลุ่มงานคดี ๑

นายอรรณวุฒิ รัตนสุภา
ผู้อำนวยการกลุ่มงานคดี ๒ รักษาการแทน
ผู้อำนวยการสำนักคดี ๑

นายสมฤทธิ์ ไชยวงศ์
รองเลขาธิการสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ ตรวจ